

Predmet: Goran Savić, Saša Čilerdžić i Darko Janković¹ – Zvornik 3

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-PO₂ 23/10²

Glavni pretres: 16.03.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnici oštećenih

Ispitivanje svedoka Milenka Lazića

Na mesto stražara u Domu kulture u Čelopeku raspoređen je tri dana nakon zatvaranja muslimanskih civila iz Diviča. Dvadesetak dana po angažovanju, Aco Bajić, vozač kombija koji je doveo hranu, pozvao ga je i rekao mu da je pripadnik dobrovoljačke jedinice *Repić* ušao u prostoriju gde su bili zatvoreni Muslimani i pucao u njih. Otišao je do Doma kulture i zatekao je *Repića* u pijanom stanju, i sa njim još dvojicu dobrovoljaca. Primetio je da *Repić* nije imao municije i pretpostavlja da je zbog toga prestao da puca. Tom prilikom *Repić* je ubio 17 i ranio veći broj zatvorenika. Nakon toga, *Repić* je otišao do obližnje kafane, odakle ga je, nešto kasnije, odveo njegov brat Vojin Vučković zvan *Žuća*. O tom događaju obavestio je SUP Zvornik, nakon čega je organizovano sahranjivanje tela ubijenih. Tela ubijenih odveo je zaštićeni svedok *M*. Preživeli Muslimani bili su zatvoreni u Domu kulture još pet ili šest dana i odatle su prebačeni na drugo mesto.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Od stražara je saznao da je *Repić* ušao u prostoriju gde su bili zatvorenici u trenutku kada su vrata na toj prostoriji bila otvorena zbog podele hrane zatvorenima. Dvojica dobrovoljaca koja su bila sa *Repićem* otišla su sa njim i njegovim bratom.

Ispitivanje svedoka Milorada Pantića

Nekoliko dana nakon što su Muslimani iz Diviča zatvoreni u Dom kulture u Čelopeku, postavljen je kao stražar na to mesto. Muslimani su bili zatvoreni u prostoriji u kojoj nisu postojali ni elementarni uslovi za boravak. Spavali su na podu, nije bilo vode ni toaleta, a s obzirom da je bio letnji period, u prostoriji je bilo užasno vruće. Poznato mu je da je u tu prostoriju dolazio pripadnik dobrovoljačke jedinice *Repić*, koji je zlostavljao i ubijao zatvorenike. Ponašao se [*Repić*] veoma osiono i pretio je srpskim vojnicima, zbog čega niko nije smeo da mu se suprostavi. Kod Doma kulture stražario je oko mesec i po dana. Ključ od prostorije u kojoj su bili zatvorenici imali su stražari. Tela ubijenih Muslimana odvozili su zaposleni u komunalnom preduzeću iz Zvornika. Dobrovoljci su dolazili i zlostavljali zatvorenike i pre događaja kada je *Repić* ubio 17 zatvorenika.

Ispitivanje svedoka Miloša Jovanovića

¹ Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine doneo je 13.05.2010. rešenje kojim je postupak protiv optuženih Gorana Savića i Saše Čilerdžića spojen sa postupkom protiv optuženog Darka Jankovića. Jedinstveni postupak počeo je 21.10.2010. godine.

² Stari broj predmeta K.V. 1/08.

Po nalogu Slavka Erića raspoređen je za stražara u Domu kulture u Čelopeku, u kojem su bili zatvoreni muslimanski civili iz Diviča. Slavko Erić rekao mu je da su Muslimani zarobljeni radi razmene. Mnoge od zatvorenih civila poznao je veoma dobro jer je pre toga sa njima radio u istom preduzeću. Primetio je da niko od zatvorenih nije puštan da izlazi iz prostorije u kojoj su bili zatvoreni, niti im je obezbeđivana hrana. Razgovarao je povodom toga sa Cvijetkom Jovićem i Slavkom Erićem iz SUP-a Zvornik, i oni su kontaktirali Petka Panića, načelnika SUP-a, koji je rekao da će zatvorenima hrana biti isporučivana iz hotela *Drina*. Zatvorenici su vodu dobijali preko baštenskog creva koje je bilo prikačeno na česmu. Kada je došao u drugu smenu, kolega Milan Mitrović i svedok *P* rekli su mu da je tog dana pripadnik dobrovoljačke jedinice *Repić* ubio i ranio više zatvorenika. Kada su vojnici odvezli tela ubijenih, povelili su i nekoliko zatvorenika koji više nikada nisu viđeni živi. O ovim događajima, kao i o dežurstvu stražara kod Doma kulture, nije vođena pismena evidencija. Pripadnici dobrovoljačkih jedinica odveli su nekoliko zatvorenika u *Ciglanu*, gde su zatvorenici obavljali prinudni rad. *Repić* nije zlostavljao i ubijao zatvorenike u vreme dok je on bio u smeni.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Svedok nije mogao da objasni ko je od stražara i zašto izvodio zatvorenike, kada su odvođeni na rad ili kada su dolazili pripadnici dobrovoljačkih jedinica.

Fond za humanitarno pravo